

derne og fra Lenene og Stamhusene. Disse Vurderingsraad skulde tillige overtage nogle andre Opgaver saasom at fastsætte de Erstatninger, der skulde gives paa enkelte Punkter ifølge Lovforslaget om Afhændelse af Præstegaardsjorder, og endelig at fastsætte Værdien af Brugene, dersom de senere igen skulde overtages af Staten. Nævnets Virksomhed, som vi nærmere har angivet i Lovforslagets Kapitel 2, §§ 5—12, vil selvfølgelig blive ret omfattende, men ikke uoverkommelig, idet § 5, som for øvrigt i Hovedsagen er enslydende med Regeringsforslagets § 6, giver det Ret til at antage den fornødne tekniske Assistance og bestemmer, at dets Kontorholdsgodtgørelse fastsættes ved de aarlige Finanslove.

§§ 6, 7 og 8 falder i det væsentlige sammen med Regeringsforslagets §§ 2 og 3, men medtager Jord til Kolonihaver og forlanger, at mindst 3 Medlemmer skal være til Stede, naar Bestemmelse om at købe Jord tages. Dette falder for øvrigt sammen med Flertallets Ændringsforslag Nr. 2 til § 2. — I vort Forslags § 9 bestemmes, at Nævnet overdrager de købte Arealer til de Mænd eller Kvinder, der har ansøgt om at komme i Besiddelse af Jord, derved, at Køberen giver Staten en Førsteprioritet i Ejendommen svarende til det Beløb, hvormed Staten har betalt Jorden.

I § 10 foreslaas, at Nævnet i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, hvor stort et Byggelaan der kan ydes, idet det forvisser sig om den virkelige Byggesums Størrelse, og derefter yder Staten et Byggelaan svarende til $\frac{9}{10}$ af Byggesummens Størrelse.

§ 11, som i det væsentlige falder sammen med § 2 i Lovforslaget om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentlig Eje, omhandler Brugenes Størrelse, og vi har her sat Grænsen ved „7 ha middelgod Jord“ —, en Betegnelse, det for øvrigt er lykkedes os at faa accepteret fra anden Side. Til lige har vi i denne Paragraf indsat en Bestemmelse om, at Brug, oprettede i Henhold til denne Lov, stedse skal opretholdes som selvstændige Brug, medmindre Landbrugsministeren i ganske særlige Tilfælde giver Dispensation herfra; og jeg maa meget beklage, at de andre Partier ikke har kunnet slutte sig hertil. Jeg synes, det ligger i hele denne Sags Natur og er i Overensstemmelse med vore Ønsker, at disse Brug vedblivende skal være Husmandsbrug og ikke i Fremtiden skal kunne lægges ind under større Brug eller

anvendes paa anden Maade i Modstrid med den Opgave, der nu er stillet.

§ 12, som omhandler Kolonihaver, falder sammen med det sidste Stykke af Regeringsforslagets § 10, dog med Udeladelse af „Byggepladser“, idet vi paa ingen Maade kan erkende, at der foreligger nogen som helst Trang til at erhverve saadanne ved Statens Hjælp. Skulde det i enkelte Tilfælde vise sig, at Personer eller Institutioner skulde lægge sig i Vejen for, at saadanne Byggepladser kunde erhverves, er det min fulde Overbevisning, at mit Parti ikke paa nogen Maade vil modsætte sig, at et Lovforslag forhindrer dette, naar Almenvellet kræver det.

Vort Kapitel 3 §§ 13 og 14, omhandler Kreditforeningens Virksomhed. I § 13 bestemmes, at Kreditforeningen efter at have modtaget Nævnets Indstilling med Landbrugsministerens Approbation udsteder de til hvert Ejendoms køb fornødne Obligationer imod at faa en til Obligationernes Paalydende svarende Førsteprioritet i vedkommende Ejendom. § 14 bestemmer dernæst, at disse Førsteprioriteter ikke kan opsiges fra Statens Side, men at de til enhver Tid kan udbetales af Ejerne i Obligationer af den samme Serie, med hvis Obligationer Statens Købesum er udbetalt.

Kapitel 4 omhandler Byggefondens Virksomhed. § 15 bestemmer, at Byggefonden — som jeg kunde tænke mig blev administreret af Kreditforeningen — udbetaler, efter at have modtaget Nævnets Indstilling med Landbrugsministeriets Approbation, vedkommende Byggelaan mod at faa en til Laanet svarende Andenprioritet i vedkommende Ejendom. I § 16 bestemmes, at Byggelaanet, som altsaa bliver $\frac{9}{10}$ af den virkelige Byggesum, forrentes og afdrages med 5 pCt., hvoraf 3 pCt. er Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital og Resten Afdrag, idet Laanet dog er afdragsfrit i de første 3 Aar.

Naar vi har foreslaaet en saa billig Rente af disse Laan, er Grunden den, at vi gaar ud fra, at enten vi lever paa Højkonjunkturer eller i normale Tilstande, vil Bygningernes Værdi paa disse smaa Brug altid staa i et vist Misforhold til hele Brugets Værdi, Byggesummen vil altid være for høj i Forhold til Brugets Værdi. Derfor mener vi, at det er berettiget fra Lovgivningsmagtens Side at ordne det saaledes, at der altid ydes disse Brug en Nedsættelse i Renten af de Byggelaan, som de opnaar.